

Вузувати, землісті, зморені,
Ніби вирвані з ґрунту корені,
Ніби дві невігойні муки —
Дорогі материнські руки.

Ніби втомлена осінь під віями,
Ніби небо, обпалене війнами,
Тихі зорі з безмежної ночі —
Дорогі материнські очі.

Як про мамині очі згадаю —
Скрушно в душу собі заглядаю,
Як згадаю про руки мамині —
Хліба в світі легкого нема мені!

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.